

Bədii sadəlik və mənəvi alilik

Mir Cəlal Paşayev çağdaş Azərbaycan tarixində ədəbiyyatşunas-nəzəriyyəçi alim, yazıçı, pedaqoq kimi özünəməxsus rola malikdir

XXəsr ədəbi-elmi fikrinin korifeylərindən sayılan Mir Cəlal Paşayev çağdaş Azərbaycan tarixində ədəbiyyatşunas-nəzəriyyəçi alim, yazıçı, pedaqoq kimi müstəsnə və özünməxsus yaradıcılığı ilə öz aktuallığını bu gün də qoruyub saxlamaqdır. Klassik yazıçılarımız M. F. Axundov, C. Məmmədquluzadə, Ə. Haqverdiyev, S. S. Axundovun ənənələrini davam etdirən Mir Cəlal bədii irsi və söz sənəti ilə bu gün də qəlbərimizdə yaşamaqdadır.

Mir Cəlal Əli oğlu Paşayev 1908-ci il aprelin 26-də Cənubi Azərbaycanın Əndəbil kəndində yoxsul kəndli ailəsində doğulmuşdur. Kiçik yaşlarında atası Gəncəyə köçdüyündən uşaqlığı burada keçmişdir. 1918-ci ildə atası vefat etmiş, böyük qardaşının həməyində yaşamışdır. 1918-1919-cu illərdə xeyriyyə cəmiyyətinin köməyi ilə ibtidai təhsil almışdır. Azərbaycanda sovet hakimiyyəti qurulduğandan sonra Gəncə Darülmüellimine daxil olmuşdur (1924-28). Tələbə təşkilatının, sonra isə şəhər tələbə həmkarlar təşkilatının sədri seçilmişdir (1926-1927). 1929-1930-cu illərdə 1 sayılı Gəncə şəhər məktəbində direktor vəzifəsində çalışmışdır. 1930-1931-ci illərdə Kazan Pedagoji Institutunun dil-ədəbiyyat fakültəsində oxumuş, 1932-ci ildə Bakıya qayıdırəq Azərbaycan Dövlət Elmi Tədqiqat Institutunun aspiranturasında təhsilini davam etdirmiş, "Kommunist" və "Gənc işçi" qəzetlərinde işləmişdir.

Ədib "Dirilən adam" (1934-1935), "Bir gəncin manifesti" (1939), "Açıq kitab" (1941) "Yaşıdlar" (1946-1952), "Təzə şəhər" (1948-1950), "Yolumuz hayanadır" (1952-1957) romanları ilə klassik roman yaranan sənətkarlar sırasında dayanmaq hüququnu qazanmışdır.

Romanlarında yiğcamlıq, lüzumsuzluq təfərruatdan qaçmaq, sözə qənaət, hadisələri ancaq lazım, vacib görünən cəhətlərini qavramaq diqqəti cəlb edən sənətkarlıq xüsusiyyəti nəzərə çarpır. Onun yazılarında macəraçılıqla meyil, oxucunu süni vasitələrlə ələ almaq, "cəzb etmək", qəsdən heyret-

ləndirmək meyli yoxdur. Romanlarında Mir Cəlal ancaq sadəliyi, səmimiliyi, həyat həqiqətinin müdaxiləsiz, bəzək-düzəksiz təsvirləri ilə cəzibəlidir.

Mir Cəlalın üslubu, yazı tərzi, dili və sənətkarlıq xüsusiyyətləri haqqında ədəbiyyatşunas Pənah Xəlilovun fikirləri: "Alim Mir Cəlal Paşayevin elmi əsərlərinin dili, üslubu öz qələm yoldaşlarının heç birinin diline, üslubuna oxşamır. Onun əsərlərində nə publisistika var, ne də qəliblənmiş elmi terminli tədqiqat dili. O, elmi əsərlərini yazıçı Mir Cəlalın qələmindəki yiğcamlıq və şirinliklə, amma dərin və axıcı elmi mühakimə tutumu olan dillə yazardı. Bu yazı indi də təkraredilməz örnəkdir".

Mir Cəlalın tipləri əxlaqi görüşləri etibarı ilə ya mütləq mənfi, ya da mütləq müsbət surətlərdən ibarət olur. Mir Cəlal heç kəsə

bənzəməyən orijinal fərdi yaradıcılıq xüsusiyyətlərinə malikdir. Yaratdığı obrazları ilə oxucu zehnini, şüurunu düşünməyə vədar edib, real həyat hadisələrinə aydın açıq gözəl baxmağa çağırır. Yaratdığı obrazlarda obrazlı ifadələr işlətmək əvvəzinə, real həyat səhnələrinin canlandırılmasına üstünlük verirdi. O, əsərlərində hissələrin duyğuların fikir ilə, ideya ilə harmoniyasını özürənməxsus etmək qabiliyyətinə malik idi.

Yaxşı yazıcının xalq həyatını düzgün təsvir edən sənətkarlıqla yaradılmış hər bir əsəri onun artdığı, sənət yollarında irəliləməsi ümumin sevincinə səbəb olur. Bəli, Mir Cəlal Paşayev ümumin - xalqın sevincinə, inkişafına, maariflənməsinə səbəb ola biləcək yazıları ilə, incə və dərin müşahidə qabiliyyəti ilə qəlbələre yol tapan yazarlardan idi.

Ədibi bir alim, ədəbiyyatşunas kimi başqalarından ferqlişdir mühüm cəhət bu idı ki, o, tarixi şəxsiyyətlərə və ədəbi hadisələrə bir cümlə ilə kiçik bir ştrix ilə aydın və bitkin xarakteristika verməyi yaxşı bacarır, bir neçə sözle onun yaddan çıxmayan portretini çəkə bilirdi. Qiymətləndirmək istədiyi adəmin ən səciyyəvi keyfiyyətlərini üzə çıxarmağı, onu obrazlı şəkildə qabartmağı bacarırdı. Məsələn, bu sözləri heç yadımdan çıxmır: "Ədəbiyyatşunaslıq fikir söyleməkdir", "Mirzə Celil məzəlum Şərqi böyük ədibidir", "Anamın kitabı-həqiqət kitabıdır", "Haqverdiyev yeriyən Azərbaycandır", "Bir institutun görə bilmədiyi işi Firidun bəy Köçərli görmüşdür", "Azərbaycanı şeire Səməd Vurğun getirdi", "Mehdi ədəbiyyatın qeyrətini çəkəndir", "Müşfiq nakam şairidir" və s. (Firidun Hüseynov)

50 illik yaradıcılığı dövrünə nəzer salarken Mir Cəlalın yaradıldığı şeirlər, ocerklər, novellalar, felyetonlar hekayələr və romanları ilə müasir Azərbaycan ədəbiyyatının və fi-

loloji elminin əsas yaradıcılarından, banilərində olduğunun şahidi olur.

Mir Cəlal hekayələri həyati problemləri, mənəvi-əxlaqi və ictimai-sosial məsələləri əks etdirən düşündürəcü, məzmunlu, oxunaqlıdır. "Sağlam yollarda" ocerklər (1932), "Boy" novellalar (1935), "Bostan oğrusu" (1937), "Gözün aydın" hekayələr, ocerklər (1939), "İlyas" (1942), "Şərbət" (1942), "Vətən hekayələri" (1942), "Muştuluq" (1943), "Vetən yaraları" (1943), "Vetən" (1944), "Həyat hekayələri" (1945), "Yeni kəndin adamları" (1948), "İlk vəsiqə" (1949), "Söyüd kölgəsi" (1951), "Sade hekayələr" (1955), "İnsanlı felsefəsi" (1961), "Xatirə hekayələri" (1961), "Gülbəsləyən qız" (1965), "Şəfqədən qalxanlar" (1972), "Silah qardaşları" (1974), "Dağlar dilə gəldi" (1978), "Ləyaqət" (1984) kitabları sovet dövründə çapdan çıxmışdır. Sadaladığım bu kitablar içərisində olan hekayələrin müxtəlif illərdə bir-birinin ardınca çapdan çıxması dövründə onlara olan ehtiyacdən və aktualıqdan xəber verir. Senzura olan bir zamanda yazıları, bəstələnən bəstələrin dəfələrlə əlkədən keçirildiyi bir vaxtda Mir Cəlal hekayələrinin növbəti dəfə nəşrinə dövlət tərəfindən qərar verilməsi təbii ki, oxucu istəyinin nəticəsi idi.

Kiçik hekayədə dərin mənəni açıb oxucuya göstərmək yazıçının kiçik janrıda böyük ustalığından, qələminin gücündən xəber verirdi.

Hekayələrini oxuyarkən bize bəlli olur ki, Mir Cəlal müəllim istedadlı yazıçı, görkəmli alim, qabaqcıl maarif xadimi olmaqla yanaşı, həm də Sovet rejimi dövründə Azərbaycanda müstəqillik, demokratiya, azad fikir uğrunda mübarizə aparan böyük mücahidlərimizdən biri olmuşdur. Həyatımızın və məişətimizin müxtəlif sahələrini özünməxsus məhərətlə təsvir edən yazıçının hekayələrində vətənpərvərlik, beynəmiləlçilik motivləri başlıca yer tutur.

Mir Cəlalın bütövlükdə yaradıcılıq dönyası ilə tanışlıqdan sonra belə qənaətə gəlmək olur ki, onu düşündürən həyati məsələləri, milli folklorun xalq təfəkkürünün işığını, milli-mənəvi dəyerlərin klassik ənənələrə uyğun inkişafını və bu istiqamətdə yaranan problemləri, xalq həyatının real görüntüsünü nəşr dilinə aydın, qabarlıq şəkildə vermək mümkündür.

Azərbaycan ictimai fikir tarixinda yazıçı, pedaqoq, ədəbiyyatşunas tənqidçi və publisist kimi görkəmli yer tutan Mir Cəlal müəllim öz zəngin irsi və parlaq şəxsiyyəti ilə istər onun tələbəlerinin, ister qədirilən oxucularının bir sözlə, onu tanıyanların qəlbində yenilməz və unudulmaz əbədi heykəl ucaldılmışdır.

**Hüseynova Aytən Qəzenəfər qızı
M.Füzuli adına Əlyazmalar İnstitutu**